

Kære Sanne!

Du får kun en hilsen fra mig med tak for brevet til jul. Jeg havde bestemt at skrive til Dig og Sunneva i går eftermiddag, men så blev jeg så syg, at jeg måtte i seng; i dag har jeg det bedre, men Du må vente til næste skib med at få et ordentligt brev. Jeg fik et lille brev fra Kristian forleden dag, det gjorde mig så ondt at høre at Kristians kone og børn var syge, og I også ude på højskolen, og Din fader var kommen så slemt til skade. Hils Else og Sigrid, lever jeg, så skriver jeg til dem senere.

I dag er det Sigrids 50 års fødselsdag.

Glædeligt nytår! Lev vel, og Gud i vold!

Kærlig hilsen til alle

Din gamle Bette faster

Vil Du hilse Hjalmar fra mig og sige ham tak for det, han sendte. Jeg kan ikke få skrevet denne gang.

Jeg skal hilse fra Sanne og Marie

Vallekilde, d.27de Februar 1921

Kære Sanne!

Du kan se, jeg var ved at skrive galt, jeg har i dag skrevet til Borga, og så var jeg lige ved at begynde Dit brev med B i stedet for S. Tak skal Du have for brevet med "Tjaldur", det kom i går, og allerede på Onsdag sejler den igen, og mit brev må sendes i morgen for at komme med, og Du må hilse Else og Sigrid, jeg havde tænkt på at skrive til dem, men det bliver ikke denne gang, de må have tålmodighed, så skal det nok komme. Jeg tænker så meget på Din fader, jeg har altid tænkt mig, at han skulde sove stille hen, og nu er han kommen til at lide så meget, det er så tungt at tænke på. Vorherre være hos ham i den sidste stund og give ham tålmodighed! Jeg beder, at han ikke må lide for længe; Kristian havde skrevet til mig nu, at han var kommen til skade, og hos Kr, står det heller ikke vel til, det er trist med al den sygdom, hans kone skranter altid, og hvad mon det er for en knude, hun har på armen, bare nu lægen forstår det rigtig og [ikke] gør ondt værre ved at operere den sådan noget kan let blive farligt, når det får en gal behandling; men man må jo håbe, at lægen forstår at behandle den rigtig. Det er strængt for Kristian med al den sygdom, har de nogen ordentlig hjælp i huset, det trænger de til. Det gør mig så ondt for Kristian, det må jo i mange måder gå ud over ham. Jeg har også ondt af Din lille tålmodige dreng Johannes, det er så strængt for en lille dreng at ligge syg i stedet for at lege ude ligesom hans kammerater. Vi må håbe, at det skal blive bedre, når sommeren kommer med sol og varme, skønt der mange somre, der ikke er megen sol på Færøerne. Tror Du, det kan more ham at læse denne bog, så hils ham fra mig og sig, han kan have den til minde om gamle Bette faster, som han aldrig har set. Ellers lever jeg nu så nogenlunde, jeg kunde da passe Niels, der lå i omtrent 14 dage, han var ikke så lidt syg. Jeg læste Hr. Clements bog for ham, og den syntes han godt om, når han bliver stor, vil han rejse op til Færøerne og gøre et arbejde for dem deroppe. Har I læst bogen, den kan nok læses, men Falk Rønne har lavet om på meget, som vi kender bedre, men det har en romanforfatter jo lov til. [Mens Nordhavet bruser af Jørgen Falk Rønne] Han var to gange tip, tip, tip tipoldefar og to gange tip, tip tipoldefar, det var han til Din fader og mig, så Du er kommen et led længere ned og Dine børn endnu længere, men lidt af Clement Laugesøn Follerups blod er der endnu i årerne. Jeg har nu altid tænkt, at han var ikke så slem, som traditionen gerne vilde gøre ham til; kraft har der været i ham. Ikke lærte han sine døtre at læse, Elin i Kirkjubø, men tipoldemor, der hørte til en mere åndelig slægt, besøgte en gang sin bedstefaders søster i Skålevig, en af Hr. Clements døtre, og sagde til hende, at når hun ikke mere kunde at læse, skulde hun give hende en bog, hun havde, og fik til svar: "Lítla mín spotta ikki meg, pápi ogra lærði ogur ikki bøgur, han fek ogur nogva jørð." Det har jeg hørt min fader fortælle, sådan lyder sagnet om Hr. Clements døtre. Hvis I vil vide noget tilforladeligt om slægten, skal I spørge gamle skolelærer Jakob Jakobsen, han er den eneste, der ved noget sikkert, ikke noget han selv har lavet.

Nu er årene gåede og Marie holder sølvbryllup, hun lider også imod de 50, var I hos hende den dag, det håber jeg; hun har en dejlig børneflokk omkring sig. I år er der 20 år siden Du holdt bryllup, så lider det imod sølvbrylluppet.

Nu længes jeg efter næste skib, for at høre, hvordan det er med Din fader. Hils dem alle derhjemme, hils Kristian og Marie og Sunneva, hvis hun endnu er i Thorshavn. Hils Simon og børnene mange gange.

Og lev så vel, kære Sanne! Gud i vold!

Kærlig hilsen fra Din gamle

Bette faster

Jeg ved ikke, om jeg har hilst Dig fra Amerika. Jeg skulde hilse Dig fra Marie og Sanne og ønske jeg alle glædeligt nytår!

Kære Simon!

Tak for brevet! Jeg fik Dig så ikke at se, Du nåede så lige hjem til at følge Jakob til sit sidste hvilested, det længstes han efter, og det var godt, han fik lov at fare i fred, han var træt, hans arbejdsdag havde været lang og somme tider trang. Mon Din Jakob er kommen med "Botnia", eller mon han først kommer med "Tjaldur", er der flere i følge, eller er han den eneste deroppefra. Nu er I så i gang med skolen oppe hos Jer, hvor mange mon I så har fået en god flok unge, jeg vil ønske, at vinteren må gå godt for Jer, og I må få glæde af dem, I morgen begynder de at komme til Vallekilde, og på Fredag begynder så skolen her. Der bliver den forandring her til vinter, at Johan Brydegård rejser herfra op til en højskole i Vendsyssel, jeg ved ikke, om Du har lagt mærke til, at der kom en højskoleforstander Elmelund ulykkelig af dage ved vådeskud, han enke har nu opfordret J.B. til at komme og hjælpe sig og overtage pladsen som forstander. Det bliver jo en forandring for ham og en overgang, det vil nu vise sig, om den stilling vil passe for ham. Hans Trier Hansen, Povl Hansens søn, skal så lede gymnastikken her i vinter, han er en dygtig gymnast. Rigmor er lige rejst til Askov, hvor hun skal være i vinter, der er fuldt hus, der er indmeldt over 300 elever. Jeg har læst en del referater fra skolemødet i Värmland, og der var vist godt at være, men I må ikke glemme, at højskoletanken er hverken tænkt i Sverrig eller Norge, hvor stort alt er der i nutiden. Jeg hørte Monrad fra Ryslinge ved efterårsmødet her, der var en, der havde sagt, jeg kan ikke huske, om det var en Svensker, at den, der bedst havde fortået Grundtvig, var en Nordmand, Bjørnson, men så sagde Monrad, at det kun kunde om en side, den folkelige, den anden side, Gudsforholdet, det forstod Bjørnson ikke. Bjørnson elskede livet ligesom Grundtvig, og betragtede døden som en fjende, men han sagde ikke som Gr. "døden er den sidste fjende, vi med Gud skal overvinde". Da han følte, at døden var ved at komme med sin frygtelige magt, rejste han til Paris og troede, at de franske læger ved deres videnskab kunde overvinde døden, men der kom videnskaben til kort, det var den store forskel på de to store mænd. Endnu har videnskaben ikke opdaget den urt, der gror mod døden, om den nogen sinde gør det får stå hen. Nu synes Du nok, jeg vrøvler, og det får så at være der ved, når en først er bleven 78, så kan en nok blive vrøvlevoren, og jeg synes også, man har lov til det. Nu får Du ikke mere denne gang uden venlig hilsen, jeg skal bare have en hilsen med til Sanne.

Kære Sanne! Nu er Din fader rejst hjem, og der er bleven en tom plads á Húsum. Jeg vil kun ønske Dig, at Du må have kræfter til vinterarbejdet, og Du må få en god pige til at hjælpe Dig, så Du ikke skal slide for meget. Hils alle børnene, hvordan har Johannes det, er han rask? Det bliver så kun kærlig hilsen til Dig og Simon, lykke til vinterarbejdet!
Din gamle Bette faster.

Det er længe siden, jeg hørte fra Amerika, fra Hans har jeg heller ikke hørt i den sidste tid.